DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVII. ZATURDAG den 31sten OCTOBER, 1829. N. 45

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

WY Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad-interim van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat wy by missive van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, dd. 10den dezer La. C. No. 437-100, ontvangen hebben de navolgende Publicatie van den Gouverneur Generaal in Rade, gearresteerd den 11den September dezes jaars, waarby wordt bepaald, dat het besluit van Zyne Majesteit van den 17den February 1819 La. B4. niet derogeert aan art. 3 der ordonnantie van den 1sten April 1580, betrekkelyk het huwelyken, ten einde aan dezelve de noodige publiciteit te geven, gelyk daaraan publiciteit gegeven wordt by deze; luidende de gemelde publicatie als volgt.

PUBLICATIE

Waarby wordt bepaald, dat het besluit van Z. M. van den 17den February 1819 La. B4 niet derogeert aan art. 3 der Ordonnantie van den 1sten April 1580, betrekkelyk het Huwelyken.

De Gouverneur Generaal in Rade.

Alle die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doet te weten:

In aanmerking nemende, dat er twyfelingen ontstaan zyn, over de toepassing by het aangaan van Huwelyken van het Besluit Zyner Majesteit dd. 17den February 1819 La. B4., waarby de meerderjarigheid voor de Ingezetenen der Nederlandsche Koloniale Bezittingen, gelyk gesteld is, met hetgeen in het Moederland bestaande wetten deswegens voorschryven.

In aanmerking nemende, dat by voormeld besluit de Ordonnantie van den 1sten April 1580, betrekkelyk het aangaan der Huwelyken niet is afgeschaft.

Gelet, dat by art. 3 van gezegde Ordonnantie van den 1sten April 1580, met expresse woorden bepaald is, dat de jonge gezellen die hun vyf-en-twintigste jaar niet bereikt hebben, en de jonge dochteren, die haar twintigste jaar niet hebben bereikt, niet in ondertrouw mogen worden opgenomen, ten zy dezelve de magistraten vertoonen het consent hunner ouders ofte van den langstlevenden hunner, indien zy eenige hebben.

In aanmerking nemende, dat het in voege voorsz. benoodigd consent, niet zoo zeer aan de minderjarigheid als zoodanig, als wel aan het bereiken van den ouderdom van 25 en 20 jaren respectivelyk by voormeld 3de artikel der Ordonnantie van den 1sten April 1580 is verbonden geworden.

Heeft goedgevonden en verstaan, als authentieke interpretatie van meergenoemd Koninklyk Besluit, in verband gebragt met art. 3 der genoemde Ordonnantie, vast te stellen en te bepalen, zoo als geschiedt by deze:

Art. 1. Het besluit van Zyne Majesteit dd. 17den February 1819 La. B4. derogeert niet aan art. 3 der Ordonnantie van den 1sten April 1580 voornoemd, zoodanig dat de daarby voorkomende bepalingen omtrent het consent der ouderen tot de Huwelyks-vereeniging hunner kinderen in de W. I. Bezittingen, in volle kracht en waarde zullen blyven, tot dat daarover door Z. M. anders zoude mogen worden beslist.

Art. 2. De verschillende autoriteiten in de Nederlandsche W. I. Bezittingen, belast met het solemniseren der Huwelyken, worden gelast voor de strikte nakoming dier bepalingen te zorgen.

En op dat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelyke wyze worden gepubliceerd, en in het Gouvernements-Blad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd in de Raadsvergadering, gehouden alhier aan *Paramaribo* den 11 September 1829, het zeventiende jaar Zyner Majesteits Regering.

CANTZ'LAAR.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur Generaal in Rade,

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd aan *Paramaribo* den 16 September 1829.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gearresteerd op Curaçao den 22 October 1829, het 16de Jaar van Zyner Majesteits Regering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

Ter ordonnantie,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao dato ut supra.

(w. g.) W. PRINCE, Sec

UITTREKSELS UIT SURINAAMSCHE COURANTEN.

NEDERLANDEN.

Gent, Mei 31.—Eergisteren namiddag om 3 uren heeft Z. M. de Koning zynen plegtigen intogt in deze stad gedaan. Z. M. kwam, aan boord van een prachtig stoomjagt, van het kanaal van Terneuzen om 2 ure in het dok aan, alwaar een groot aantal vaartuigen zich hadden verzameld, die alle met vlaggen voorzien waren.—Op de eerste kaai was eene tent opgerigt, waarvoor zich de autoriteiten bevonden, om Z. M. te ontvangen.—Aldaar stapte de Koning aan land, onder het aanhoudend gejuich der menigte, het gebulder van het geschut, het luiden der klokken en het bespelen van het carillon.—De Burgemeester deed eene korte aanspraak, welke door den Koning minzaam werd beantwoord. Z. M. zeide onder anderen: "*Vyftien jaren ondervinding hebben my de behoeften dezer stad doen kennen, en zoo ik niet altyd geslaagd ben om aan de wenschen der inwoners te voldoen, zulks moet aan hindernissen worden toegeschreven, welke niet in myne magt waren af te weren. Niets is my dierbaarder dan het welzyn myner onderdanen, en weest verzekerd dat ik met alle myne steltvermogens daartoe zal medewerken.*" De Koning was, by het uitspreken dezer woorden, zeer bewogen.

De Koning ontving ook alhier, met zyne gewone vriendelykheid, een klein meisje, *de stad Gent verbeeldende,* zittende op een triomfwagen, welke ook by den optogt behoorde; zy bood den Koning een ruiker aan, onder het doen van eene korte, aanspraak, waarin zy zeide: "De industrie scheepvaart en handel bieden elkander de hand om hunne erkentelykheid te betuigen. De Gentenaren zullen nimmer den dag vergeten, waarop zy hunnen beminden Vorst langs dezen nieuwen weg te gemoet komen (zinspelende op het nieuwen kanaal van Terneuzen), KAREL *de Vyfde was* de zoon van Gent; moge WILLEM er de vader van worden: *Leve de Koning! Leve* WILLEM *de Eerste!*"

Zoodra de Koning in het rytuig gestegen was, nam de plegtige optogt, onder een onafgebroken gejuich, een aanvang. De stoet was zamengesteld uit verscheidene detachementen huzaren en infanterie, met de muzyk aan het hoofd, uit al de gilden, de stads muzyk de toonkundige maatschappy van *St. Cecilia,* de schuttery, de heeren studenten der hoogeschool en de leerlingen van het koninklyk kollegie. Al de overheden, en de onderscheidene deputatiën bevonden zich in rytuigen. De koets, waarin Z. M. was gezeten, was omringd van eenen talryken etat-major en gevolgd van eene eerewacht, zamengesteld uit een zeventigtal onzer fabrykanten, allen te paard in een gelyk costuum. De straten waren met triumfbogen en vlaggen versierd en met honderde stukken katoen, voortbrengselen onzer talryke fabryken, bekleed. De werklieden waren alle met oranje-linten versierd en in ryen geschaard; zy sloten zich achter den stoet, zoodra dezelve voorby was.

Toen de Koning aan het Gouvernementshuis was afgestapt, verleende Hoogstdezelve dadelyk audientie. De Heer *de Meulenaere* deed namens de Roomsche geestelykheid eene aanspraak, bedankende Z. M. voor de medewerking in het voorzien der Bisschoppelyke plaatsen, en den wensch te kennen gevende dat het concordaat mogt worden nagekomen. Z. M. verzekerde hem zulks, er byvoegende: *Heb ik het verdrag met den Heiligen Vader niet geteekend?*

Om 8 ure begaf de Koning zich aan tafel, hebbende aan de eene zyde de Prins van Saxen-Weimar en aan de andere zyde den Generaal *Ghigny*.

Het getal der gasten bedroeg 30 à 40 personen.

Des avonds had er eene algemeene illuminatie plaats. Om 10 ure begaf Z. M. zich naar de fabriek van de Heeren *Poelman* en *Fervacke.* Al de werklieden waren in het nieuw gekleed en in volle werkzaamheid. De werkzalen waren alle met gas verlicht en leverden eene fraaije vertooning.

De vreugde, welke de tegenwoordigheid des Konings alhier verwekt, is echter gestoord geworden door een verschrikkelyken brand, welke gisteren nacht twee katoenspinneryen in den asch heeft gelegd. Om 10 ure begon de brand en eerst om 4 ure des morgens was men denzelven meester. Men heeft de nevenstaande gebouwen gelukkiglyk kunnen behouden. Twee stoommachines hebben door den brand veel geleden, men berekent het verlies op ƒ70,000. De Prins van *Saxen-Weimar* heeft by deze gelegenheid veel moed aan den dag gelegd. De Koning is met zyn gevolg ook by den brand geweest en heeft de blussching door zyne tegenwoordigheid aangemoedigd.

Brussel, Juny 12.—By de verschillende ministerien houdt men zich met groote werkzaamheid bezig met het vervaardigen van de Ontwerpen van wetten, welke in de eerstvolgende zitting der Staten-Generaal in 's Gravenhage zullen worden voorgedragen.

De kommandant der uitgewekene Portugesche konstitutionelen, die zich te Brugge bevinden, is door Z. M. den Koning op de minzaamste wyze ontvangen. Deze lieden hebben hunne verbazing niet kunnen ontveinzen over het schouwspel van eenen monarch, die zich, byna alleen, te voet, onder eene overgroote menigte zyner onderdanen begaf, zonder zich om eenige militaire bedekking, of andere voorzorg, te bekommeren. Het schynt meer en meer te blyken dat, ondanks de vermaning van zeker Apostolisch dagblad, om Z. M. met een veelbeduidend stilzwygen in de Zuidelyke provintien te ontvangen, Hoogstdezelve alom met vreugde en geestdrift is begroet.

Rotterdam, July 9.—Extract uit een partikulieren brief, Batavia den 25sten Feb. 1829.

"De benoeming van den Generaal *van den Bosch,* is nu alhier bekend, en heeft niet weinig indruk gemaakt, vooral by de ambtenaren welke byzonder aan de nieuwe

maatregelen van den Commissaris Generaal gehecht zyn. Het strekt my tot genoegen U te kunnen melden, dat de financiën van Nederlandsch Indië eene groote verbetering hebben moeten ondergaan, alzoo de Commissaris Generaal het van het uiterste noodzakelykheid heeft geacht den Heer *de Linge* (onlangs Kapelmeester by het militaire Korps muzikanten te Weltevreden, doch door de hooge gunst van den Commissaris Generaal verheven tot den post van *Inspecteur der financien van Nederlandsch Indië*) eene zending naar Europa op te dragen, ten einde het Gouvernement hier te lande met dien voordeeligen staat der Indische Geldmiddelen bekend te maken. De Heer *de Linge* zal voor deze zending uit en thuis niet meer dan 40,000 ropyen (zegge: veertig duizend ropyen) genieten. Zoudt gy het willen gelooven, waarde vriend, dat hoe heilzaam *ook deze* maatregel zy, sommigen daarop nog iets hebben aan te merken. Het is echter zoo. Men verwondert zich hier dat men zulk eene missie niet aan den eenen of anderen verdienstelyken ambtenaar, die op de te huis reize stond, opgedragen hebbe, by voorb. aan den Heere *v. Hogendorp*, die daartoe zeer wel in staat ware geweest."

Korfu, Juny 2.—Onze Courant behelst de stellige tyding der overgave van Missolonghi en Anatolico aan de Grieken. Zy is geschied by eene kapitulatie, welke de bezetting aanvankelyk had afgewezen, doch tot welke zy eindelyk, door honger gedwongen, heeft moeten komen. Te land was alle gemeenschap afgesneden en tydens het verdrag lag niet alleen het fregat Hellas en de korvet Hydra, maar ook het stoomschip Kateria en nog drie andere gewapende schepen voor de plaats ten anker. De Grieken hebben, naar men verzekert, veel kanon en ammunitie te Missolonghi gevonden, vermits Redschid-Pacha het grootste deel der artillerie goederen, welke hy tot het vorig beleg der vesting gebruikt had, binnen dezelve had achter gelaten. Van Missolonghi zyn 3000 Grieken naar Athene gemarcheerd, zoo dat men onderstellen mag dat die stad en derzelver Akropolis thans ook erustiger aangetast of ten minste naauwer omsloten zullen worden. Naar Prevesa, waarheen, voorzigtigheidshalve onder konvooi van gewapende schepen de koopvaart van hier reeds weder begonnen is, was door de Grieken het Turksche garnizoen, hetwelk zich te Lepanto van hen heeft overgegeven, geleid geworden.

Van Alexandrie verneemt men dat de land-expeditie door Syrie uitgesteld is, maar dat er een linieschip en vier fregatten van den Sultan, benevens ongeveer twintig korvetten en brikken van den Onderkoning zeilklaar lagen, om van daar naar Konstantinopel te vertrekken.

Petersburg, July 4.—Z. M. de Keizer heeft aan de brik *Mercurius*, die zich zoo dapper tegen twee Turksche linieschepen verdedigd, en dezelve ten laatste tot den aftogt genoodzaakt heeft, een vaandel van *St. George* verleend. De bevelhebber der brik, de kapitein luitenant *Kasarsky*, is tot kapitein der 2de klasse, en tot vleugel-adjudant van Z. M.. met behoud des opperbevels over *de Mercurius* benoemd; tevens heeft hy de orde van *St. Anna* der 4de klasse bekomen en het verlof om in zyn wapen een pistool te voegen. Alle overige officieren van de brik worden tot den volgenden rang bevorderd; de genen, welke de orde van *St. Wlademir* nog niet hadden, zullen tot ridders derzelve benoemd worden. De luitenant *Prokosieff* heeft de orde van *St. George* der 4de klasse bekomen; terwyl aan de onder-officieren en aan de matrozen de versierselen der militaire orde zyn verleend. Bovendien zal aan de officieren en soldaten het dubbeld van hun traktement als pensioen toegestaan worden.

PORTUGAL.

Lissabon, Juny 23 **—De jongste hier in omloop gebragte tydingen, die in geenen deele gunstig luiden voor Don Miguel, waren medegedeeld door eene Engelsche oorlogs-galjoot, wier kapitein het waagde aan den wal *leve Donna Maria!* te roepen. Deze kreet, die als een donderslag door de stad weergalmde, drong zelfs door tot in de gevangenissen en verschrikte de cipiers, die zich eerlang in de plaats van hunne gevangenen waanden, wier oogen van blydschap fonkelden. Het gouvernement, mede verontrust, hield de eene raadsvergadering na de andere, en gisteren is er eene theologisch-militaire zamenkomst gehouden, tot welke eene menigte monniken en opperofficieren beroepen zyn, om maatregelen te helpen beramen welke de omstandigheden vorderden. Openbare beambten, zelfs de dienaren der policie verborgen zorgvuldig de medailles met het beeld van Don Miguel, als ook de linten en andere teekenen der Miguellisten; kortom het was een algemeene ommekeer; maar de verdrukkende party wilde het gezag aldus nog niet laten varen, zonder hare slagtoffers den laatsten stoot toe te brengen, en reeds hadden de monniken, officieren, koninklyke vrywilligers, door eenen monnik gebarangeerd, na gezworen te hebben voor Don Miguel te sterven, eene vergadering vastgesteld om de gevangenen te vermoorden. Inderdaad waren die booswichten in den avond zamengekomen en, het nuttige met het aangename willende vereenigen, begaven zy zich niet naar de gevangenissen, alwaar zy slechts zouden hebben kunnen slagten, maar naar de onderscheiden wyken der stad, in welke zy overal roof, moord en schrik verspreid hebben. Een Franschman is een hunner slagtoffers geweest; hy is met een' degen door de dy gestoken geworden.**

Deze gruwelen gisteren weder aanvangende, namen de overheden eenige maatregelen om dezelve te keer te gaan, wetende zy niet hoe ver de liefde tot het algemeene welzyn, waarmede die goede lieden bezield zyn, hen voeren mogt, en vreezende dat zy ten laatsten zelven de slagtoffers van zulk eenen kwalyk begrepen yver mogten worden. Voor het overige is men voornemens, aan alle koningsgezinde vrywilligers, door het gansche ryk, ammunitie uit te deelen; die, welke in den omtrek van Lissabon wonen, hebben reeds patronen ontvangen.

ITALIE.

Ancona, Juny 23. **—Men meldt als zeker uit Korfu, dat Graaf *Capo d'Istrias* besloten heeft het bewind over Griekenland neder te leggen, en dat hy binnen kort daaromtrent eene verklaring in het licht zal geven. Men vraagt zich, wie de besturing van den pas daargestelden staat zal op zich nemen, wanneer de tegenwoordige president het roer van zaken verlaten will? Staatkundigen, die gewoon zyn, aan elke gebeurtenis, zelfs wanneer zy ligtelyk eene uitlegging in bloot persoonlyke of familiebetrekkingen vinden kan, het eene of andere politiek doel te geven, onderstellen dat de zamenkomst van den Russischen Keizer met den Koning van Pruissen ook betrekking heeft op de zaken van Turkye en van Griekenland, en dat onder zekere bedingen misschien een Pruissische Prins er toe mogt willen besluiten.**

FRANKRYK.

Parys, July 1 **—Uit Hayti wordt het sluiten van het handels-tractaat met Frankryk bevestigd; de officiele depechen daarvan worden met 'sKonings brik *l'Aigrette*, verzonden, hetzelfde schip zou tevens eene som, volgens sommigen van 32,000, volgens anderen van 100,000 piasters voor het Fransche gouvernement overbrengen. Op den 31sten Maart had men te Port-au-Prince eene ligte aardbeving gevoeld, welke echter geene gevolge heeft gehad; in de eerste dagen dierzelfde maand was er in gemelde stad eene poging tot brandstichting gedaan, dezelve was echter mislukt; er waren twee personen op verdenking gevat, maar alle stellig bewys tegen dezelve scheen tot dus verre te ontbreken.**

OPROEPING!

TOT voorkoming van kosten welke de geregtelyke invordering der verschuldigde landsmiddelen aan de debiteuren te wege brengt, heeft de ondergeteekende het raadzaam geoordeeld, de gebrekige belastingschuldigen by deze oproeping in tyds indachtig te maken aan de betaling van de reeds verschenen termynen der belasting op Eigendommen en Bezittingen over het loopende jaar, met kennisgeving, dat na den afloop dezer maand, de ondergeteekende ambtshalve verpligt zal zyn zoodanige maatregelen ter inning der verschuldigde belasting in het werk te stellen, als dan zullen bevonden worden noodzakelyk te zyn.

De Ontvanger by het Algemeen Bestuur,
C. L. VAN UYTRECHT.

Den 15den October 1829.

KAPITEIN E. J. EEKHOUT en Beminde zyn, uithoofde van hun spoedig opgekomen vertrek naar de Nederlanden, buiten staat gesteld, van al hunne naastbestaanden, vrienden en bekenden persoonlyk afscheid te nemen en bedienen zich derhalve van deze manier om aan dezelve hunne minzame vaarwelgroet aantebieden.

Curaçao den 27sten October 1829.

OPROEPING!

HET Gemeente Bestuur dezes Eilands, willende voorzien in de vacature van den thans vacanten Schoolhouders post van den 2den rang, roept by deze op al de genen die, onder genot van het daartoe staande kindergeld, dien post zouden wenschen te vervullen, ten einde zich by hetzelve uiterlyk binnen veertien dagen na dato dezes, schriftelyk aantemelden, zullende de dag waarop het examen dat voor de bestaande School Commissie alvorens eenige benoeming te doen, zal moeten worden afgelegd, daarna bepaald en aan hun bekend gemaakt worden.

Van wege het Gemeente Bestuur,
De President van hetzelve,
THEOD. JUTTING.

Den 22sten October 1829.

BEKENDMAKING.

VAN wege het Gemeente Bestuur wordt by deze ter kennisse van het publiek gebragt, dat de vacantie tyd voor de Regtbank van Kleine Zaken voor dit jaar bepaald is, op zes weken, aanvang nemende met den 1sten der maand December aanstaande, en eindigende met de helft der maand January 1830; overeenkomstig welke bepaling, de teregtzittingen dezer regtbank weder om met den derden Maandag der maand January voornoemd, zullen aanvang nemen.

De President van het Gemeente Bestuur voornoemd,
THEOD. JUTTING.

Den 22sten October 1829.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 30sten October 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 18 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 9den October 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand October zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

*** *GETROUWD.*

H. J. GALUP,
Luitenant ter Zee 2de Klasse.
EN
A. W. E. SIEVERS.

Curaçao den 28sten October 1829.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—OCTOBER.

29. golet Tugen, Eltino, La Guayra
—— Amable Lucia, Diedenhoven, Puerto Cabello
—— Josefa, Boom, Porto Rico

UITGEKLAARD—OCTOBER.

24. golet Favorite, Danies,
27. —— Iliet, Jones,
28. —— Leo, Leverock,
bark Perseverance, Hands,
29. golet Drie Zusters, Peron,
30. brik Stranger, Stow,
golet Neptunes, Eskeldson,

Verleden Dingsdag den 27sten dezer, is uit deze haven naar Hellevoetsluis vertrokken, Z. M. Pakket Brik *Zwaluw*, gekommandeerd door den Luitenant der Eerste Klasse *F. H. Ampt*, hebbende als Passagiers aan boord de Weled. Gestr. Heer E. J. Eekhout, Kapitein by het wapen der Genie, ZEd. Echtgenoote en Kinderen en de Weled. Gestr. Heer J. van der Stok, Tweede Luitenant by hetzelfde wapen.

Op den 9den Sept. ll. is van Helvoet te Suriname aangekomen Z. M. fregat *Proserpina*, gekommandeerd door den kapitein luitenant *van den Bosch*; en op den 26sten met Z. M. Brik *Zwaluw*, de Weled. Gestr. Heer P. Balfour van Burleigh, Luitenant Kolonel Kommandant van het Bataljon Jagers No. 27, deszelfs Echtgenoot en acht kinderen; als mede een dertigtal militairen voor het garnizoen van Paramaribo.

Donderdag den 29sten dezer, is Z. B. M. fregat *Barham*, kapitein *Sir John Luis*, voerende de vlag van den Vice Admiraal *C. Fleeming*, van La Guayra binnen deze haven aangekomen; ten anker komende

deed de *Barham* een salut, hetwelk van het Fort Amsterdam behoorlÿk beantwoord werd. De Admiraal en Mevrouw Fleeming bleven te Caracas.

Met de aankomst van de *Barham* vernemen wÿ dat de Engelsche pakket te La Guaÿra is aangekomen, brengende tÿdingen uit Londen tot den 16den September, behelzende de hoogst gewigtige tÿding der inneming van KONSTANTINOPEL.— Zekerlÿk heeft niemand ooit gedacht dat deze groote gebeurtenis zoo spoedig zoude plaats hebben; het algemeen gevoelen is geweest dat het niet zoo ver zoude komen, dat onder de muren van Konstantinopel de vrede zoude gesloten worden; maar Diebitsch heeft hen geen tÿd van overdenking gelaten; den 11den Junÿ werd de Groot Vizier geslagen; den 30sten Junÿ bezweek Silistria; en op den 21sten Julÿ waren de Russen reeds over den Balkan en waarschÿnelÿk in het begin van Augustus meester van Konstantinopel. Welk eene schok heeft het Europische staatkundige stelsel ondervonden! Men zegt dat Europisch Turkÿe en Griekenland in een keizerrÿk zullen gesmolten worden; doch men weet niet wie keizer zal zÿn. Polen zoude ook een van den Russischen staat onafhankelÿk koninkrÿk worden; waarschÿnelÿk onder Konstantÿn.

Bÿ deze gelegenheid zÿn teffens brieven ontvangen, waarin gemeld wordt dat er eene Huwelÿks onderhandeling heeft plaats gehad tusschen het hof van Frankrÿk en het gouvernement van Columbia, namelÿk met Bolivar, om hem te trouwen met de dochter van den Hertog van Orleans. Zoo men zegt heeft de Secretaris van Staat deswegen een voorstel gedaan aan het gouvernement van Venezuela; men voegt er bÿ dat dit voorstel zeer veel misnoegen gebaard heeft, waarom men vreest dat er onlusten zullen ontstaan en eene scheuring zal plaats hebben, tusschen de departementen der Republiek Columbia.

Men zal zich herinneren dat de Hertog Montebelo incognito in Columbia is geweest; die zal waarschÿnelÿk het huwelÿk aangeknoopt hebben.

Verdere berigten welke spoedig kunnen verwacht worden, zullen ons in staat stellen een naauwkeurig verhaal te geven van deze belangrÿke voorvallen.

Het was een vrÿ algemeen begrip, dat de Russen, alvorens den Balkan overtetrekken, Schumla zouden belegerd hebben, doch de jongste gebeurtenissen hebben ons bewezen de noodeloosheid dier krÿgsverrichting.

Schumla, eene bÿna onwinbare vesting of liever militaire positie, is van het grootste belang, zoolang het voorname tooneel des oorlogs besloten blÿft binnen Bulgarie; dan is die vesting of positie een punt, van waar de Russische linie gadegeslagen en bedreigd kan worden, als mede eene wÿkplaats voor de Turken in geval van tegenspoed in de vlakte.

De nuttigheid dier vesting voor de Turken is onbetwistbaar, maar zÿ is slechts betrekkelÿk, en moet vervallen of merkelÿk verminderen, na dat de gebeurtenissen een anderen keer genomen hebben. Om Schumla met geweld intenemen, daartoe zou veel volk, munitie en tÿd moeten besteed worden. Het overige van den veldtogt zou er misschien toe noodig geweest zÿn; en wat zou men er door uitgewerkt hebben?

Van de passen van den Balkan op dit punt meester worden?

Maar op het terrein achter deze positie vindt men, alvorens in de vlakten van Adrianopel uit te komen, er tien andere, waar eene armee bÿ elken stap kan tegengehouden worden. Er zouden dus even zoo vele belegeringen te doen zÿn; welke eene opoffering van volk!

Behalve de weg van Schumla op Adrianopel ging er een ander oostelÿker over het gebergte, namelÿk dien, welken de Russen thans overgegaan zÿn.

De Russen konden echter niet voortrukken vóór dat Silistria gevallen was. De basis van hunne krÿgsverrichtingen is de Donau; de wester oever der Zwarte Zee hunne linker flank. Indien de Russen nu voortgerukt waren, zonder Silistria te bemagtigen, dan was de basis hunner operatien als te klein geweest en zou naar den togt van Napoleon op Moscou geleken hebben, welke op te kleinen basis plaats had; maar na de bemagtiging van gemelde vesting is deze basis tamelÿk groot en wordt nu ter regterzÿde gedekt door eene hoofdvesting en ter linkerzÿde door de zee. Na deze overgave durfde men het wagen den Balkan overtetrekken door den weg die van Silistria op Aidos gaat, hetwelk dan door een krÿgskunst gelukt is.

Hoe bezwaarlÿk echter een togt met een leger over den Balkan is, blÿkt uit het volgende artikel uit *de Foreign Quarterly Review No. IV.* 1828. "De voornaamste hinderpaal voor een aanrukkend leger, is de keten van bergen welke Bulgarien van Rumelien scheidt, den Balkan genaamd — Deze bergketen is van dertig tot negentig Engelsche mÿlen breed, door welke alleen drie passen zÿn geschikt voor den doortogt van een leger, die in den winter met sneeuw zÿn bedekt. Ieder dezer passen biedt de grootste zwarigheden aan vooral voor het vervoer van artillerie en bagagie. Een handvol menschen kan in dezelve een doortrekkend leger grooten afbreuk doen.

Deze passen moeten de Russen overtrekken, en wanneer wÿ in aanmerking nemen hoe deze naauwe wegen kronkelen langs kloven en afgronden, hoe zÿ door aangrenzende bergtoppen bestreken worden, hoe zÿ voet voor voet kunnen verdedigd worden, dan kunnen wÿ nagaan met welke eene opoffering van manschappen dien overtogt moet gekocht worden.

Hoe slecht de wegen door deze defileën ook zÿn, zoo kan er toch in vredes tÿd ligte artillerie over dezelve gevoerd worden. Zoo heeft men 200 stukken geschut naar Schumla gevoerd vóór dat de vÿandelÿkheden begonnen. Bÿaldien de Russen slagen den bergketen overtetrekken en dat zÿ naar Adrianopel voortrukken, zoo kunnen zÿ wegens de natuur van den grond er niet eerder aankomen dan binnen veertien dagen, en zoo de Turken een hardnekkigen wederstand bieden, zoo zal zulks veel meer tÿd vereischen."

Hieruit blÿkt het dat dezen overtogt Diebitsch zoo goed niet zoude gelukt zÿn, had hÿ in plaats van den Vizier en de Turken Napoleon met zÿne oude garde als tegenparty gehad

~~Zoo het den Russen gelukt is de hoofdstad~~ te naderen, is het hun belang bezit te krÿgen van de kasteelen die den Bosphorus verdedigen, ten einde hunne zeemagt in staat te stellen door die straat te zeilen en de hoofdstad ter zeezÿde aantetasten. Er bestaan twee oude kasteelen Rumele-Hissar en Anadoli-Hissar, de eene op de Europische en de andere op de Aziatische kust, welke den ingang verdedigen, benevens nieuw opgeworpene kust batterÿen; doch deze batterÿen worden door naburige hoogten bestreken en zÿn onhoubaar bÿ een aanval ter land.

Konstantinopel is gebouwd op een driehoekig terrein, dat in de zee van Marmora uitsteekt; twee zÿden van den driehoek worden door de zee bespoeld en de derde zÿde, welke vÿf Engelsche mÿlen lang is, heeft eene wal. In deze tÿden heeft de Sultan nieuwe werken doen oprigten, doch de stad zelf is niet zeer verdedigbaar.

Tegen over Konstantinopel op de Aziatische zÿde ligt de fraai gebouwde voorstad Scutari met 70,000 inwoners; deze plaats heeft geene wal en ligt aan alle zÿden open

Het innemen der hoofdstad zelf moet veel bloeds kosten, als men in aanmerking neemt hare groote bevolking, en de geestdrift der Muzelmannen strÿdende onder hunnen heiligen standaard.

CARTOUCHE.

De beruchte roover *Cartouche* ontmoette eens, op weg tusschen *Parÿs* en *Versailles,* tegen den avond, eenen bezembinder. Opmerkzaam zag hÿ den ouden man aan; vond zÿn gelaat zoo eerwaardig, dat hetzelve zeer wel voor eenen Bisschop scheen te passen, en liep op hem toe, hem de pistool op de borst zettende en uitroepende: "kerel! gÿ moet sterven: ik ben *Cartouche.*" De man viel op zÿne knieën en jammerde: "wat wilt gÿ dan van mÿ? ik heb geen penning geld, en kan U niets geven dan dezen ouden rok, dien ik op mÿn lÿf draag." "Ik verlang uwen rok niet," hernam *Cartouche*: "maar gÿ moet mÿ belooven, alles te doen, wat ik van U zal eischen."

De bezembinder beloofde dit, en de gaauwdief ging voort: "gy gaat terstond met mÿ; ik zal U dezen nacht herbergen, U goed te eten en nog geld bovendien geven; morgen ochtend trek ik U prachtige kleederen aan, en rÿd, in eene koets, met U uit: het verdere zult gÿ wel vernemen, maar ik verlang van U, dat er, van nu af, tot morgen namiddag ten vier ure, geene syllabe uit uwen mond komt, dan de beide woorden: "Oui Monsieur!" komt er een ander geluid over uwe lippen, zoo kost U dit het leven." De oude bezembinder, zeer verblÿd, dat hÿ er zoo goedkoop afkwam, beloofde alles.

Cartouche houdt zÿn woord, neemt den man met zich en verzorgt hem, tot den volgende morgen, op het beste. Daarop kleedt hÿ hem als eenen buitenlandschen bisschop, en kiest zelf het gewaad van eenen Domheer; een ander dief verbeeldt een' wereldlÿke geestelÿke; nog twee andere gaauwdieven worden uitgemonsterd als livereibedienden; men neemt eene carosse de remise; de nieuw gebakken bisschop wordt er ingepakt, de beide geestelÿke heeren zetten zich tegen hem over, de lakeÿen klimmen achter op, en zoo rÿd men naar eenen koopman, die handel drÿft in rÿke stoffen.

Cartouche, den bezembinder uit den wagen hebbende geholpen, en met diens gevolg in den winkel zÿnde getreden, neemt het woord, en verhaalt den koopman, dat *Monseigneur* de bisschop, bÿ hem de beste goud-en-zilver stoffen zien wilde, om, voor eene nieuw gebouwde kapel, ornamenten en mis-gewaden te koopen van alle kleuren. Het uitzigt op eene zoo rÿke winst maakt den koopman beenen; alle winkelbedienden worden in beweging gebragt; men zet eenen leuningstoel in den winkel, in welken *Monseigneur* vrÿ boersch plaats neemt; men haalt de beste stoffen voor den dag, *Cartouche* stuk voor stuk aan den vermeenden bisschop vertoont, vragende: "zou *Monseigneur* niet goedvinden, dat wÿ van dit stuk namen?—Zou *Monseigneur* niet denken, dat wÿ van *dit* voor het jubilé moeten koopen?" En altÿd was het antwoord: "oui, Monsieur."

Men kiest aldus uit voor 20,000 livres; de rekening wordt opgemaakt, en aan den koopman gevraagd of hÿ liever goud-of zilvergeld wilde hebben? maar deze verzekert, onder buigingen, dat hÿ het zal overlaten aan het believen van Zÿne Hoogwaardige Genade. Nu wendt zich *Cartouche* aan den bisschop, met de woorden: "daar wÿ te huis nog veel zilvergeld hebben liggen, zal *Monseigneur* misschien goedvinden, dat wÿ ons, op deze wÿze, daarvan ontdoen." De bezembinder.— Oui Monsieur! *Cartouche.* Wanneer *Monseigneur* beveelt, kunnen wÿ heen rÿden, en de som halen, terwÿl *Monseigneur* hier zoo lang blÿft toeven.

De bezembinder. Oui Monsieur!

De beide geestelÿken zetten zich dus in de koets, en nemen de waren mede; een bediende klimt achter op, de andere blÿft voor de huisdeur heen en weder wandelen, doch verliest zich allengs; slechts de bisschop blÿft, stil en stom, in zÿnen stoel zitten. De koopman slaat hem voor, of hÿ niet binnen wil komen, of eenige ververschingen gebruiken enz, maar krÿgt nooit eenig ander antwoord, dan: "oui Monsieur."

De zaak begint intusschen lang te duren; de heeren komen in het geheel niet terug; de koopman wordt ongerust; hÿ begint den bezembinder ernstig aan te spreken; maar al wat deze antwoord is: "oui Monsieur!"

Drie uren verloopen aldus; waarop de koopman nu niet meer twÿffelt dat hÿ bedrogen is geworden. Hÿ vat den gewaanden bisschop bÿ de ooren, en dwingt hem tot eene bekentenis, welke de ongelukkige bezembinder op zÿne knieën aflegt, terwyl hÿ alles verhaalt, wat met hem gebeurd is, en in den naam van alle heiligen, smeekt, hem te verschonen. De koopman geeft hem uit wanhoop een duchtige muilpeer, en ziet zich voor 20,000 franken opgeligt, terwÿl *Cartouche* nog moet wederkomen.

Arrived on Thursday last, the 29th inst. H. B. M. ship *Barham*, capt. *Sir John Luis*, flag ship of the Vice Admiral *C. Fleeming*, from La Guaÿra; on coming to anchor the *Barham* fired a salute, which was duly returned from fort Amsterdam. The Admiral and Mrs. Fleeming remained at Caracas.

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, Sept. 23.

From the Baltimore Commercial Chronicle of Sept. 20.

From Buenos Ayres.—By the *Mexican*, arrived at this port yesterday, from Montevideo, we have received from our correspondent at Buenos Ayres, files of papers to the 1st of July. The British Packet of the 27th of June contains a journal of the events of the proceeding week, together with the articles of peace between General Lavalle the provisional governor, and the Captain General of the Province of Buenos Ayres, and the Commandant General of the country districts, *Juan Manuel Rozas*. By the former we learn that a skirmish continued, between the contending armies, in the environs of the town, all the day of the 22d June; several were killed on both sides. The Monteneros were in considerable force. On the night of the 24th a letter was received from General Lavalle, stating that he had that day signed a treaty of peace, and that an end would thereby be put to the civil war under which the province had suffered. On the 26th June, the guns of the fort were fired in honor of the peace, and joy was universal.

The terms of the treaty were, that hostilities should cease from the date of the treaty, and the communication between the town and country should be established upon the same footing; the election of representatives to take place according to the laws: the duty of preserving peace in the country districts to devolve on Gen. Rozas, who was to take charge of the necessary arrangements.

After the election of a permanent government, Lavalle and Rozas were to place their respective troops at its disposal; the troops under the revolting general were to be paid; and all the obligations entered into by their commander for their support were to be liquidated. No individual o whatever class or condition to be molested on account of his political opinions anterior to the convention.

A supplement to the same paper contains the correspondence between the government of Buenos Ayres and Viscount Venancourt, commander of the French naval forces in the River Plate, relative to the capture of the vessels of war on the former by the squadron under the command of the latter. The correspondence led to an adjustment of the differences between these powers.

Still later and Important.—Soon after the arrival of the Mexican, the fast sailing schooner Two Marys, Capt. Kennedy, came up, in the very short passage of 43 days from Buenos Ayres, which place she left on the 25th August. From Capt. Kennedy we learn that the country was in a dreadful state of confusion—that shortly after the signing of the articles of peace, fresh disturbances took place, and Rozas was again menacing an attack against the city. A new election took place on the 26th July, when Lavalle was re-elected, which had caused great dissatisfaction. Cap. K. being apprehensive of a detention, abruptly left the port. We were unable to procure any papers by this arrival, the letter bag not having been received previous to the closing of the post office.

We learn by Captain Smith, of the brig Sophia & Eliza, who arrived last night from Rio Grande, that the inhabitants of Buenos Ayres were very much dissatisfied with the administration of General Brown who had been appointed President. In consequence of which, he (with his family) had decamped in the night, and gone, they knew not whither.

It was reported at Rio Grande that Montevideo was closely besieged by the Buenos Ayrean Army, and that there had been considerable skirmishing between the Buenos Ayreans and Indians who infested the suburbs of the city. Business extremely dull.

Letter of the Russian Commander-in-Chief to the Grand Vizier.

Campe of Mandara, near Choumla, June 14.

God, who in his infinite power determines the fate of arms, having granted me victory, I am bound, in order to testify my gratitude for so great a benefit, to seize every opportunity of manifesting the pacific intentions of his Majesty, the Emperor, my most august sovereign; and in virtue of the orders I have received and of the powers with which I am clothed, to present to your Excellency, the means of putting an end to the horrors of war, and of restoring the nations to repose. In this benevolent view, I address you this writing. The Counsellor of State, Fonton, who is the bearer of it, has my entire confidence and knows my views; he is authorized to develope them to you, in case your Excellency's sentiments should coincide with mine. I pray you te open yourself entirely to him, and if God blesses our common efforts, we may congratulate ourselves upon being the instruments of a sacred undertaking, which will draw down upon us the blessings of millions. The noble character of your Excellency, which so fully justifies the confidence reposed in you by the Grand Signior, will doubtless not be appealed to in vain, on this occasion; and therefore, it is a pleasure for me to express, with all sincerity, the high opinion I entertain of it, and I seize the opportunity of assuring your Excellency of my consideration.

Reply of the Grand Vizier, 15th June.

I have seen the contents of the letter you addressed to me, whereby you inform me, that, in pursuance of the sincere purpose of His Majesty, the Emperor, to re-establish peace, and to put an end to hostilities between the two States, your Excellency, clothed with the necessary powers, sends to me the Counsellor of State, Fonton, who possesses all your confidence, in order to enter into a parley with us. You establish as a preliminary fact, that, in the conflict which has just occurred, victory declared for you.

Now, as in all times, victory and defeat depend upon the Divine will, it is beyond human power, doubtless to effect therein the slightest change. The result of the battles of *Devno*, of the retreat of *Pravadi*, of the conflict at the defile of *Kulewtscha*, is known to both parties. The explosion of the ammunition wagons, which determined the issue of that last affair, was also decreed by Providence: it is, therefore, in the order of His decrees, and of events, that disasters, not less than success, must be expected to alternate. In all cases, peace restores the prosperity of Empires, the comfort and the repose of the poor inhabitants, whilst war only occasions bloodshed, and takes away from the subject all tranquility and happiness.

If then, you are disposed to conclude peace upon terms advantageous to the two states, it would be contrary to the principles of right and justice that any opposition should come from our side, because that would only be to light up anew the flames of war. But I must remark that, having been a long time Governor of Roumelia, and exclusively occupied with military arrangements in that country, I am entirely ignorant of the general state of affairs. It will therefore be proper to send Mr. Fonton here, in order that he may enter into explanations with the Commissaries. In that manner the basis upon which this beneficent work is to rest, might be ascertained, and the measures necessary, to its accomplishment.

September 29.

[From the Courier Francais of August 12.]

"DIPLOMATIC DISCLOSURES.——Every body thinks that the Austrian and English influence are to be recognized in the creation of the Polignac and Bourmont Administration. The choice of the men, the course that things must take under such men, have appeared to be sufficient indications of the parts the Cabinets of Vienna and London have taken in this ministerial revolution. If the reports which circulate in some diplomatic circles have any foundation, which we have great difficulty in believing, the sources of the new intrigue formed by the two Cabinets, and which has done so much evil to our country, would be no longer doubtful.

"It is asserted that the Duke of Willington & Prince Metternich, alarmed at the progress of the Russian armies and at the irresolution displayed by the Turkish troops, proposed to the Cabinet of the Tuileries, about three months ago, a triple alliance, of which the principal condition would be:—

1. England, on her part, would employ all the disposable naval force in the Mediterranean and the Black Sea, to destroy the squadrons of Greig and Heyden, and the maritime establishments of the Russians.

2. France, on her part, was to place at the disposition of England an expedition of 30,000 men, to be landed upon the coast of the Gulf of Saros, to succor Constantinople or to attack the Russians, as circumstances may require. These troops to be increased in number according to the difficulties and exigencies of the climate.

3. Austria, on her part, would send to the frontiers of France a body of troops, in order to keep parties in respect during the absence of our troops. The Austrian force would not enter the kingdom unless the Government thought it advisable, and that a popular movement appeared inevitable.

There is something so anti-national in a project of this description, that its authors had the prudence, it is added, to conceal the knowledge of it from the last Ministry.—The negotiations are said to have been conducted with the greatest secresy by Prince de Polignac, and M. Portalis alone was let into the secret.

It is moreover asserted that the moment being at hand for executing this plan, the Treaty had been signed by the three Cabinets, & that M. M. de Polagnac, de Bourmont, and de Labourdonnaye, appeared the only men who dared to undertake carrying it into effect.

We repeat it, there is something so criminal, so odious, in such a project, that we hesitate to believe it.—What is to be expected from those who are at the head of affairs? Their previous conduct proves that they do not dread for their country either civil war or foreign invasion.

Meanwhile the reports in question gain ground, and already the Duke of Ragusa is designated for the command of the expedition.

The reports we give, have circulated in places where the information is generally so good, that we have thought it our duty to publish them. We shall have rendered a service to the country, and to the Minister, even should we have merely furnished him with an opportunity of giving some explanations relative to the projects attributed to him, and which do not want the appearance of truth."

BEKENDMAKING.

C. W. ZEPPENFELDT heeft de eer het Publiek ter kennisse te brengen, dat zyn behuwd Zoon FREDRIK ANTON SCHOLTZ op den 3den October d. j. het voldoende examen als Apotheker's Provisor vóór de Commissie belast met het toezigt over de Apothekers en derzelver Provisors, heeft afgelegd, waarvan aan hem gemelde F. A. SCHOLTZ de noodige bewyzen zyn afgegeven, en ten gevolge van dien is hy door het Geëerbiedigde Bestuur toegestaan zyn Apotheek aan de Overzyde te openen, zoo neemt hy de vryheid zich aan het Publiek te rekommanderen, kunnende men zich verzekerd houden van eene prompte en nauwkeurige bediening.

Den 16den October 1829.